

носите въ себе си благодарността, че сте имали възможност да научите нѣщо отъ нея. Само като си помислите за книгата, вие се изпълвате съ свещенъ трепетъ и благодарностъ. Ако всички, които четатъ книгата, постъпватъ по сѫщия начинъ, това показва, че любовъта имъ е чиста, Божествена. Книгата ще се предава отъ човѣкъ на човѣкъ, безъ да се осмѣли нѣкой да откъсне единъ листъ отъ нея, или да я нацапа. Не можете ли така да обичате жената или мѫжа? Както книгата не е собственостъ на едного, така никой човѣкъ не може да бѫде собственостъ на кого и дѣ е. Човѣкъ принадлежи на Бога. Следователно, всѣки има право да чете отъ книгата на своя ближенъ и да се поучава отъ него, безъ да кѫса листата му, безъ да го цапа. Така трѣбва да разбира новото поколѣние любовъта. Така трѣбва да гледа мѫжа на жената и жената на мѫжа. Срещнете ли единъ мѫжъ въ гората, не се страхувайте отъ него, считайте го за свой братъ. Стремете се да бѫдете братя и сестри единъ за другъ, а не мѫже и жени. Само по този начинъ човѣкъ ще дойде до безсмъртието.

Задачата на новото учение се заключава, именно, въ това, да освободи човѣшкия духъ, да направи човѣка безсмъртенъ. Отъ какво трѣбва да се освободи човѣкъ? — Отъ миналото си. Свѣрже ли се съ спомени отъ своето минало, той се намира подъ тѣхното влияние така, както често изпада подъ влиянието на престѫпници, съ които се е срещналъ, или по чийто стѫпки е попадналъ. Колкото по-чувствителенъ е човѣкъ, толкова повече се влияе отъ чуждитѣ мисли и чувства, но той трѣбва да знае законитѣ да се огражда и да познава, отде идатъ влиянията. Той трѣбва да различава, кое е негово и кое — чуждо. Хората сѫ свѣрзани така, че не могатъ да се освободятъ отъ влияние, но, въпрѣки това, могатъ да не се подаватъ на лошитѣ влияния. Лошитѣ влияния могатъ да бѫдатъ като морскитѣ вълни, които бушуватъ вънъ отъ парахода, безъ да проникнатъ вътре. Да се справя човѣкъ съ влиянията, това е велика наука, която Христосъ преподаваше на учениците си.

Следователно, задачата на майката е да пази дѣщера си отъ лошитѣ влияния; задачата на бащата е да пази сина си; духовенството — да пази своето па-